

Åssiden Nytt

Menighetsblad for Åssiden menighet

41. årg. nr. 4-08

LES I BLADET:

Mens vi venter...	side	4
Fra hotel Shepeard til en hage blandt søppel	side	6
LysVåken – adventsnatt i kirken	side	9
Gud i Drammen	side	11

God Jul

Et juleønske

ÅssidenNytt

Redaktør:

Tom Stefan Frazczak

Redaksjonsmedlemmer:

Jon Borgersen

Redaksjonens adresse:

Menighetsbladets kontor:

1638.04.01316

Åkerveien 2, 3024 Drammen

Telefon: 32 23 50 70

Telefax: 32 23 50 80

E-mail: tom_stefan.frazczak@gmail.no

Åssiden menighetskontor

Bankgiro: 2200.20.06190

Kontingent: Frivillig

For utenbys: kr. 100,-

Layout: Zoom Grafisk AS

Trykk: Zoom Grafisk AS

til ettertanke

Hva jeg ønsker meg til Jul? Jeg ønsker meg i hvert fall en jul som tåler livet slik det virkelig er.

Ikke all juleforberedelse og julefeiring gjør det. Ikke dersom vi lar oss påvirke for sterkt av glansede bilder av uhemmet forbruk og overfladisk fellesskap. Jeg har alltid likt gode bilder. Prøver å ta vare på dem selv, men jeg vet samtidig at de bare er et lite utsnitt av virkeligheten.

Denne høsten er det ikke bare glansbildene som har dumpet ned i våre postkasser for jul. Selv fra vårt eget lokalmiljø har vi sett bilder av tragiske hendelser med mennesker som vi kjenner fra nabolaget. Strømmen av bilder fra den store verden der ute, når oss også. Sterke bilder fra krig, katastrofer og konkurser. Noen ganger er vi blitt advart mot sterke bilder. Sjelden har noen advart oss mot den falske idyll. Jukse bildene av jula kommer aldri med noen advarsel.

Jeg ønsker meg en jul som tåler livet slik det virkelig er. En jul som gir oss et sant bilde av livet. Tåler vi det? Er det plass til menneskelivet slik det faktisk er i vårt fellesskap – eller vil vi bare se det vellykka og blankpolerte? Da blir det ikke rare fellesskapet, for heller ikke her i vårt lokalsamfunn er det bare lykke og glede når jula kommer. Og det er nettopp nå, i denne mørkeste tiden av året, at medmennesker etterspørres.

Jeg ønsker meg en jul som tåler livet slik det er. Jeg ønsker meg en julefeirende menighet som har plass til hverandre der vi er i livet akkurat nå, og som rekker ut en hjelpende hånd.

Jeg ønsker meg en jul som får meg til å huske Gud i den virkelige verden. Gud i stallen, mellom mennesker som gleder seg og gråter. Det er mer enn et vakkert bilde. Det er selve evangeliet, det glade budskap om Guds merkelige vei til oss.

Derfor gleder jeg meg til julen i Åssiden kirke. Der er det plass for hele livet slik det er. Der får jeg del i et fellesskap som holder fast på Gud, også når idyllen sprekker. For når Gud ble et medmenneske skal jo vi bli det også.

Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet. Joh 1,14.

Dag Kåsfjord

Juleevangeliet

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivning ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle drog av sted for å la seg innskrive, hver til sin by. Josef drog da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den første-fødte, svøpte ham og la ham i en krybbe. For det var ikke plass til dem i herberget.

Det var noen gjeterere der i nærheten som var ute og holdt nattevakt over sauene sine. Med et stod en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble meget forferdet. Men engelen sa til dem: "Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe." Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskaer, som lovpriste Gud og sang:

"Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag."

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: "La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss." Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria gjemte alt dette i sitt hjerte og grunnet på det. Gjeterne drog tilbake, mens de priste og lovet Gud for det de hadde hørt og sett; alt var slik som det var blitt sagt dem. (Luk.2.1-20)

JULDAGENE

LILLE JULAFTEN

Lille julaften ble gjerne kalt "Tollesmesse" (lat.: Thorlaci episcopi et confessoris) til minne om den islandske biskop Thorlak Thorhaldsson fra Skálholt (1133 – 1193). De mange undrene som ble knyttet til hans navn, gjorde ham kjent ikke bare i de nordiske land, men visstnok helt ned til Konstantinopel, hvor en kirke skal ha blitt bygget til hans ære. I 1198 ble han godkjent som lokal helgen på Alltinget uten å være kanonisert av Kirken. Paven har senere gjort ham til helgen.

Helgendyrkelsen kjennes kun fra Vestlandet og Nord-Norge, foruten på Island, hvor man også feirer ham 20 juni. Primstavmerket var et halvkors. I Trøndelag og Nord-Norge ble dagen kalt Sjursmesse. Nedbør denne dagen ville vedvare i syv uker. I enkelte bygder på Østlandet ble dagen også kalt Kakukvelden, da bakte man spesielle julekaker.

1 JULEDAG

Juledagen (lat.: nativitas domini). Det var først fra 400-tallet at Kirken la Jesufødselsdag til denne dato. Hos oss var Juledagen den viktigste merkedagen i hele året for både grøde, vær og kjærlig-

JULELYS

Lysetøping ved nymåne

Mørketiden vekker lengsler om lys. Lyset blir et symbol på bedre tider. Menneskene lager egne lys, mens de venter på at sola skal "snu".

Å støpe lys var en magisk handling i det gamle bondesamfunnet. Den beste tiden å støpe på var ved nymåne. På gårdene støpte de som regel mot slutten av november. Det var best å være skikkelig forberedt på den mørkeste delen av mørketiden. Den fineste talgen etter slaktingen ble brukt til julelys. Lysene måtte være høyere enn vanlige hverdagslys. De skulle vare lenge, og de skulle brenne klart.

Lys hele julenatten

De to største lysene skulle stå på spisebordet hele julekvelden og hele julenatten. Lysene skulle brenne uavbrutt til minne om Jesusbarnet.

God Jul!

het. "Joledag klår, gjer eit godt år", pleide man å si.

Juledagsmorgen lette man under bordet etter korn som hadde falt ned under julekveldsmåltidet. De ga varsel om det kommende års grøde. Første juledag holdt man seg hjemme hos seg selv. Den som gikk på besøk til folk og derved viste sin uoppdragenhet, ble i Nord-Norge kalt "Juledags-Petter". Det var en skam.

2. JULEDAG

Annen Juledag. "Staffansmesse" (lat.: Stephanus protomartyr) til minne om den første martyr, innført som kirkefest i tilknytning til julen i ca. 380. Stefanus ble regnet som hestens skytshelgen; ifølge legenden skal han ha vært stallknekt hos Herodes.

Denne dagen var det over hele Norden vanlig at unge menn red om kapp. Under enhver omstendighet var det viktig at hestene fikk løpe seg svette, det ville beskytte

I kirkene brukte en bivoks til lysene.

Bivoksen ble vurdert som renere, og mer hellig enn talgen. Det var også viktig å ha et lys stående i vinduskarmen, slik at en søkende gjest kunne finne veien i mørket. Midt på 1800-tallet ble det vanlig å bruke stearinlys i stedet for talglys. Det har vært vanlig å støpe lys her i landet i vel tusen år.

Julelys har lange tradisjoner over hele landet. De var av et spesielt slag, og skulle brenne hele julekvelden til 1. juledag. Ingen måtte røre ved lyset eller ta ild av det. Slukket lyset av seg selv i løpet av natten, var det et varsel om at noen i huset kom til å dø, eller at det ville skje en ulykke på gården det kommende året. Ofte brente mannen og kona hvert sitt lys julaften for å se hvem som kom til å leve lengst.

dem mot sykdom hele det kommende året. Dette er nok en eldre, hedensk skikk som har inngått i feiringen av dagen, muligens i tilknytning til vintersolvervet, hvor larm og bråk skulle jage bort onde makter som nettopp nå i midtvintermørket fantes overalt.

I noen land har dette i stedet blitt en anledning til å ri ut på jakt. Fikk man se solen i fjellbygdene denne dagen, ville kornet bli modent om høsten. Fra annendagen kunne barna også kle seg ut og gå julebukk fram til tyvendedagen.

28. DESEMBER

"Barnedag" (lat.: Innocentium festum martyris), messe til minne om de uskyldige barn som kong Herodes lot drepe i Betlehem under leting etter Jesusbarnet. Denne dagen skulle barna få noe godt å spise, gå på besøk til hverandre og ellers ha det moro på de voksnes bekostning. Trolig er skikken bevart i vår tids juletre-fester. Den hørte ellers til årets "uheldige" dager, hvor man ikke skulle foreta seg viktige ting. Slik været var på Barnedagen skulle det bli den kommende sommer.

Det lyser i stille grender

Det lyser i stille grender av
tindrane lys i kvelds
og tusende barnehender
mot himmelen lysa held.

Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall
som kom og vart heimstens frelsar
som barn i ein vesal stall.

Han låg der med høy til pute,
og gret på si ringe seng,
med' englane song der ute
på Betlehems aude eng.

Der song dei for fyrste gongen,
ved natt over Davids by,
den evige himmelsongen
som alltid er ung og ny.

[Songen som atter tonar
med jubel kvar julenatt,
um barnet, Guds son og sonar
som myrket for evigt batt.]

Jakob Sande i «Jol i Sunnfjord», 1931
Melodi: Lars Søråas d.y.

Mens vi venter.

Når man har bestemt seg for å gå mange runder på skøytebanen på sine korte bein, skøyteknikken er mangelfull og isen er trå av kulde, da må man ha noe hyggelig å tenke på. Som tidtrøyte. Mulige julegaver og kneppkaker bidrar sterkt til å gjøre et overambisiøst skøyte løp noe triveligere.

Jeg ønsket meg inderlig et par lengdeløps-skøyter til jul. Da ville det jo være sterkt promoterende overfor foreldrene at jeg tilsynelatende hadde talent for den slags. Trening er en viktig del av et overbevisende talent, så jeg befant meg til stadighet på isen medbringende et par motvillige bandyskøyter og djevellue. Denne luen er, for uinvidde, et lite kledelig hodeplagg i for eksempel hvit med de norske flaggfargene som striper midt foran. Hjallis og senere Kupper'n brukte slike, altså måtte det bety at man gikk fortere på skøyter med en slik enn med en ordinær topplue. Tro kan som kjent flytte fjell. Ellers besto antrekket av datidens sportsklær, hvilket vil si knickers med ekstremt vindfang og ullgenser som ble mindre for hver gang den ble vasket. Selbuvotter og skjerf etter behov.

Det beste var å gå på kveldstid, i flomlys. Da tok alt seg liksom bedre ut og det virket som jeg gikk fortere. Muligens fordi min egen skygge forsvant bakover hver gang jeg passerte en av stolpene med lys på. Dessuten tok jeg tiden selv og da ble det obligatorisk rekord hver gang. Selvsagt. Noen fordeler må man ha når man tar på seg funksjonæransvaret.

Av en eller annen grunn slet jeg med svingteknikken. Det kan ha vært fysiologiske årsaker til det eller det var av ubeviste politiske årsaker at det ikke falt meg naturlig å svinge til venstre. Problemet løste jeg, som formidlet ved en tidligere anledning, ved å gå motsatt vei på banen. Slik oppførsel skaper selvsagt trafikale problemer, på skøytebanen som ellers og bidrar ikke nevneverdig til økende popularitet blant det øvrige skøytegjengende publikum. Men min besettelse hva Ballangrud hurtigløps-skøyter angikk til lot meg ikke å ta slike smålige hensyn. Jeg drev på med mitt. Hvorom allting er, innsats og glød ble registrert hos mitt na-

turlige opphav. Friske roser i kinnene og generelt god helse vitnet om at jeg tross alt drev med noe som var sunt for kropp og sjel. Som julen kom og med den tiden for å rive papiret av de av nissen (onkel Reinhardt) overrakte julegaver, satt jeg foran vedovnen i stua med et par splitter nye Ballangrud, sorte, i handa og var skremmende nær koma. Skøytene slapp jeg ikke når jeg la meg om kvelden heller. De overnatta hos meg.

Slik redskap for hurtig forflytning på isen av sted kom nye ideer. Isflata på grusbanen hjemme holdt ikke mål. Jeg visste at det i byen var noe som het Marienlyst og der skulle det være skikkelig bane med vekslingside og pølsebu. Så det tok ikke lang tid før jeg satt på bussen med skøytene hengende etter lissene rundt halsen. Slik at alle skulle se dem.

Det var andre boller! Det var så mye lys der at det var lysere enn dagen. Det var tribuner og garderobe uten adgang. Og pølsebu. Den prøvde jeg først. Pølsa ble avlivet samtidig som jeg skiftet på meg fottøyet. Jeg var klar.

Oppstemt og med andaktsfølelse sto jeg endelig på en ekte og speilblank lengdeløpsbane. Det var utrolig. I egne øyne var jeg plutselig en Skøyte løper, en folk måtte legge merke til. En titt på klokka, så krøp jeg sammen som man skal når man starter, sparka fra og gikk på trynet. Skøytestålet stakk jo plutselig langt ut foran og krevde ny teknikk.

En smule matt satte jeg meg på en benk for å bedrive litt bortforklarende knyting av lisser mens jeg studerte fotarbeidet til forbipasserende kolleger. Intense markstudier avslørte et par detaljer, så jeg følte meg klar for å prøve igjen. Dessverre var alt så forbasket mye vanskeligere enn jeg i mitt overmot trodde. Jeg slet fælt. Og var nok litt lei meg også.

En kar jeg aldri hadde sett før sto med ett foran meg.

Synes du det er vanskelig? spurte han. Jeg kunne bare bekrefte det alle kunne se. Skal lære deg noen triks jeg, sa den fremmede, som nok var noe eldre enn meg. Han dro meg ut på isen, forklarte, rettet

på og oppmuntret meg med en engelsk tålmodighet. Om og om igjen. Det ble noen runder med knall og fall, men også noen elegante tak. Etter mer enn tre timer følte jeg meg utslitt men lykkelig, for nå kunne jeg til og med svinge riktig vei! Du verden så snill han var, så tålmodig og så mye han kunne om skøyter.

Før kvelden var slutt spanderte han ei pølse, så jeg ikke skulle sulte i hjel på bussen hjem, sa han. Med meg fikk jeg også innstendige oppfordringer om å trene masse, for du har naturlige anlegg for fysisk trening, sa fyren. Da var jeg stolt da! Men nå måtte jeg altså komme meg på bussen, ellers ville det bli en lang rusletur hjem til Mjøndæ'rn. Takk for at du har lært meg så mye, sa jeg, du er jammen god på skøyter! Hva heter du for noe 'a?

Sten Stensen, sa han. Ser deg en annen gang.

Redaktøren beklager

I artikkelen i forrige utgave av bladet presenterte vi Helle Grimnes som mottok sin velfortjente medalje for trofast innsats. Det er bare det, at i kampens hete kom redaktøren i skade for å snyte Helle for 5 år som ansatt. Overskriftene tilgodeser henne med 25 år, selv om artikkelen innrømmer henne samtlige 30.

Redaktøren har fremdeles til gode å møte en kvinne som tar det særlig tungt om man anslår hennes alder til å være 5 år mindre enn den faktisk er. Men når det gjelder dette spesielle forholdet, holder samme redaktør fast på at Helle skal få godskrevet samtlige 30.

Saken blir jo ikke mindre imponerende av den grunn. Dessuten ser hun ut som om hun er minst 5 år yngre enn bokført alder!

Sånn. Da skulle begge sider ved den saken være ivaretatt. Redaktøren beklager feilen og lover å komme med ny feil en annen gang.

STIFTELSEN ÅSSIDEN ELDERSENTER

Alle hverdager (mandag – fredag) er kafeteriaen åpen, på Senteret kan du kjøpe kaffe, rundstykker og vafler fra kl. 09.00.

Fra kl. 12.00 – 14.30 serveres to retters hjemmelaget og næringsrik middag til kr. 60,00. Som pensjonist eller uføretrygdet har du anledning til å invitere familien eller venner med for å nyte kafeteriaens varierte tilbud **VELKOMMEN**.

Lokalleie til åremålsdager, styremøter eller andre sosiale sammenkomster. Utleieprisene våre er svært gunstige. Senteret har også egen frisør og fotpleiesalong.

I JANUAR STARTER VÅRE POPULÆRE PENSJONIST KURSER :

TRESKJÆRERKURS

Mandagskurs Start: 12.01. kl. 09.00 – 13.00
Torsdagskurs: Start: 15.01. kl. 09.00 – 13.00
Velkommen til vårt populære kurs. Vi har dyktige kursledere.
Pris kr. 525,00 for 13 kursdager.

TRIMKURS - KOM I FORM

Velkommen til vårt populære trimkurs som starter tirsdag 13.01. kl. 10.00 – 11.00 i menighetssalen under kyndig fysioterapeut veiledning. Bli i form med mange andre glade timmere.
Pris kr. 10,00 pr gang.

ARBEIDSSTUE

Vi fortsetter vår populære arbeidsstue onsdag 21.01. kl. 10.00 – 14.00. Du er hjertelig velkommen til et hyggelig fellesskap. Ta med deg ditt håndarbeid for eksempel strikking, brodering eller hekletøy. Pris kr. 20,00 pr gang.
For ytterligere informasjon ta kontakt med daglig leder Inger Simensen.

HAR DU LYST Å LÆRE ENGELSK! ENGELSK KURS FOR NYBEGYNNERE

Mandager Start: 19.01. kl. 10.00 - 11.30
10 kursdager Pris kr. 500,00 + studiebok
For ytterligere informasjon ta kontakt med daglig leder Inger Simensen.

Frisør og fotpleie på Åssiden eldrecenter, Åkerveien 4 (Åssiden kirke)

Vi har gavekort og et godt utvalg av spesialprodukter til hår og føtter. Velkommen innom.
Vi har åpent mandag – fredag.

Frisør
Eva Arnesen
Tlf frisør:
32 82 61 76

Fotpleier
Vigdis Refsum
Tlf fotpleier:
32 89 50 20

Lyst til å prøve deg på et løvsagsarbeide?

Eldresenteret skal holde kurs i løvsagsarbeide. Kurset holder nødvendig utstyr. Start for kurset er medio januar. Det er kursdager mandager og tirsdager, 18.00 til 20.00 og prisen er kr. 250. Kurset går over 10 ganger. Interesserte kan kontakte eldresenteret og melde seg på, jo før jo heller.

FRA HOTEL SHEPEARD TIL EN HAG

28. september dro jeg på studiereise i regi av misjon øst. Reisen gikk til Kairo, målet var å besøke Moqatta, søppel byen i Kairo. Her, i denne bydelen som befinner seg nederst på samfunns stigen; under slum, startet Mama Maggie sitt arbeid for å bedre barns levevilkår og ikke minst: gi dem et håp om at de en dag kan forlate Moqatta der den sosiale arven er sterk. Mama Maggie startet sitt arbeid i 1985 blant de fattigste av de fattige i Kairo. Fra den tid har Stefanus barnehagene vokst til og bli et unikt og omfattende diakonalt prosjekt som ikke finner like i hele Midtøsten. Mamma M kommer fra en velstående koptisk familie og hadde de beste muligheter for å leve et "behagelig liv". Men hun ble oppmerksom på Kairos enorme fattigbefolkning. Hun har sammen med sin stab utviklet et diakonalt arbeid som omfatter ti tusner av barn og familier. Over 100 000 mennesker får hjelp, fremtid og håp i en by som i følge en fersk rapport fra FN karakteriseres som verdens største "mega slum". På bunnen av samfunnet befinner de kristne kopterne seg. En marginalisert befolkning på flere hundre tusen familier som lever for mindre enn 10 kroner dagen.

MITT MØTE MED EN STEFANUS BARNEHAGE

Fra hotellet går turen til en Stefanus barnehage i søppelbyen. Sjøføren frakter oss trygt gjennom Kairos gater. Trafikken er tett og jeg prøver å finne ut av hvor mange kjørefiler det er; antagelig mellom tre syv, alt etter hvordan man ser det og hvordan man tar det. Jeg ser en liten familie på tre sitte på en moped. Far foran, barn i midten og mor bak. Det ser ikke særlig trygt ut å kjøre på denne måten i denne tettpakka trafikken, i det minste har de med seg hjelm som henger på høyre sidespeil.

Jeg sjekker at sikkerhetsbeltet mitt sitter godt fast. Sjøføren bringer oss trygt videre. Forbi

verdens største muslimske gravplass hvor det mellom gravene bor mennesker. Kairo har mange mennesker og liten plass.

Vi nærmer oss bydelen. Sjøføren lukker igjen alle vinduene i bilen og skrur av vifta. Lukten her er vistnok ikke helt god forstår jeg på hans kroppsspråk. Allerede ved inngangen til Moqatta kan jeg ane konturene av det som jeg skal oppleve. Biler kjører ut og inn stappet og pakket med avfall.

Veien blir smalere og på begge sider av den bor folk blant esler, geiter, griser og søppel.

Det er de fattige i Kairo som tar seg av søppelet. Hit kommer det, menneskene her sorterer de det i håp om finne noe de kan selge eller kanskje selv bruke. Vi kjører lenger inn. Et esel sperrer veien. Trafikk kork. Sjøføren tuter og veiver med armene og mens noen folk prøver å flytte det stakkars eselet får jeg tid til å studere noen barn som sitter i et portrom. Det kan virke som om det er der de bor. Hele gulvet er fylt med søppel som drar seg opp langs veggene.

Endelig. Eselet har flyttet seg og vi fortsetter innover. Barnehagen neste.

Barnehagen er omringet av høye murer og en stort jerndør. Utenfor sitter en stor mann, tydeligvis en som holder vakt.

Vi går gjennom borten og da vi kommer inn er det som om vi kommer til en liten oase. Vi blir møtt av barn som klapper og ler. De har, som oss, sett frem til dette møtet. Jeg tar et x – antall mennesker i hånden og merker at noen tårer presser seg frem da jeg ser barna. Er det fordi det er så trist å se små barn leve under slike forhold? Eller er det synet av at her har barn det godt, her får barn omsorg og ikke minst... et håp og en tro om at det de en dag kan komme seg ut av fattigdommen. Jeg er neimen ikke sikker. Kanskje en blandig. På med solbrillene....

Før vi går inn i hovedbygningen blir det tid til å ta være litt sammen med barna. De er nysgjerrige på oss men det som er mest spennende er kameraet mitt. Alle vil bli tatt bilde av og noen av de eldste jentene poserer som rene glamour modeller. Jeg knipser i vei.

Vi blir med rundt i barnehagen. Her har de engelsk undervisning, leketime, bibeltime og fri lek ute. Vi får høre historier om mange triste skjebner. Blant annet om gutten som ikke visste hva han het. Esel sa han da han ble spurt. Det var det han ble kalt hjemme.

Barnehagen er som en oase omringet av søppel. Stanken river i neseborene men jeg vender meg til det fort. (Visstnok skal Mama M ha kastet opp og besvimt flere ganger den første tiden hun jobbet her.)

HVA GØR DE ANSATTE I BARNEHAGEN?

HVA GØR DE ANSATTE I BARNEHAGEN?

Mama Maggie er opptatt av at de som jobber i Stefanus barnehagene skal være dedikerte mennesker og ikke minst selv ha en sterk tro på Gud.

Derfor må de ansatte en gang i året lese igjennom bibelen, lønna er ikke all verden og det er ikke alltid at den kommer inn på kontoen til rett tid. Etter terror angrepene i USA og innovasjonen av Afghanistan og Irak har det blitt mer trøbblete å ta imot penger fra givere i Vesten, spesielt er penge overføringer fra USA noe som både kan ta tid og være kontete.

De ansatte jobber ikke bare i selve barnehagen men har også to timer hjemmebesøk i uka til alle barn. Da har de bibel undervis-

AGE BLANT SØPPEL

ning, andakt samt at de veileder foreldrene på en del ting som for eksempel hygiene og barneoppdragelse. Men den viktigste jobben er barna og Mama M har et spesielt fokus på at barna skal utvikle god selvfølelse. En opplevelse av seg selv som verdifull.

HJEMME BESØK OG AND (!) DAKT
Neste dag får vi være med på et hjemmebesøk. Denne gangen kjører vi enda lenger inn i Moqatta. Jo lenger inn vi kommer jo verre blir forholdene. Lengst inn i bydelen finnes selve søppelfyllingen men hit tar de oss ikke med. Det er farlig vi og vi får beskjed om å være raske med å komme oss ut av bilen når vi kommer til familien vi skal besøke. Bilen stopper foran ett portrom. For å komme inn ditt må vi kave oss gjennom mat - avfall og gamle bildekk. En flokk med geiter iaktar oss mens vi kommer oss inn til familien. De tar i mot oss og viser oss inn til ett rom på knappe 15 kvm. Her sover hele

familien på 13, maten lager de utenfor. Det går små stier mellom alt avfallet. En sti fører til grisene en annen til et offentlig toalett som var beregnet til kvinnene som lever i Moqatta

men som ingen lenger bruker. Grunnen? Det ble et yndet sted for menn som ville begå overgrep...

Vi hører barne stemmer fra rommet. Bibelundervisningen er i gang. Den ansatte fra barnehagen forteller om Gud som alltid vil elske og ta vare på menneskene. Så kommer bibelfortellingen om hyrden som mistet den ene sauen sin. Det hele ender med en lang bønn og det er da jeg skvetter litt. En andemor med sine små barn kommer vaggende fordi rett utenfor døre. Snakker om andakt! Slik er det her i Moqatta. Mennesker og dyr lever side om side blant søppel og det er ofte eselt blir prioritert foran barna hvis det mangel på mat. Det er jo tros alt eselet som frakter søppelet som er inntektsbringende for familien.

En gutt lusker rundt huset. Det er tydelig at han er nyskjerrig på hvem vi er. Jeg går bort og tar noen bilder av han. Han er en av mange som står på i kø for å få plass i en av barnehagene.

Da vi drar fra Søppel byen tenker jeg på hvor heldig jeg er som bor i Norge. Finans krise, javel, men jeg har mat på bordet, et godt offentlig helsevesen og et land som det er tryggt for mine barn og voksne opp i.

God jul.
Tor E

ÅSSIDEN
TEL: 32 82 19 33
TRAFIKKSKOLE

Obligatorisk grunnkurs for 16-åringer

Moped, MC, personbil, personbil med tilhenger

Vi har pakkepriser
Nytt kurs hver måned

AB **CD** **Dyreklinikk's**

Veterinærene Alvsaker & Samuelsen
allmennpraksis • røntgen • ultralyd • laserbehandling

Mausøya 25, N-3023 Drammen

tel: 32 83 84 10	Åpent: man-fre: 08"-20", lør: 10"-15"
fax: 32 83 84 13	24t telefonsvakt alle dager!

TORS DAGSTREFFET

starter opp igjen 15 januar 2009 kl. 11.00
Det er et formiddagstreff hvor alle er velkommen, mann eller kvinne, pensjonist eller ikke. Til deg som ikke har vært med oss før kan vi nevne at vi har et godt fellesskap med diverse program. Noe er fast hver gang, så som sang, god mat, utlodning og andakt. Til deg som ikke har vært med oss før og ønsker å bli hentet av kirkebussen, ring diakonen på tlf.nr. 32235076

STØRST AV ALT
BARN OG UNGE I DEN NORSE KIRKE

Mor og barn gruppe

De fleste vet at det tidligere, gjennom mange år, var en mor og barn gruppe som møttes to ganger i uka i kirkens menighetssal. I våres meddelte de trofaste dagmammaene at de ga seg og gruppen ble nedlagt. Det syntes vi var trist, men etter 20 år kan vi forstå at damene kanskje ønsket forandring.

I høst skjedde så det gledelige, at vi ble kontaktet av en hyggelig ung dame fra Polen, som ønsket seg et møtested for å få kontakt med andre mammaer. Det ble på stedet gjort en avtale om å forsøke dette og foreløpig er det seks til sju mammaer med barn som møtes. De fleste av disse kommer fra andre land i Europa, men snakker utmerket engelsk og ønsker både integrering og språktrening.

Vi oppfordrer herved andre hjemmевærende med småbarn til å stikke innom på onsdager fra ca 11.00 for å hilse på og kanskje bygge opp et uformelt fellesskap. Staben i kirken er behjelpelige i den grad vi kan

med tilrettelegging. Dette er et gratis tilbud som gruppen selv styrer utviklingen av og innholdet i.

Velkommen er dere!

DnB NOR

Velkommen til din lokalbank på Åssiden
Telefon: 815 00 590
www.dnbnor.no

6-åringer!

Også i 2009 blir det en spennende helg for alle som fyller 6 år i løpet av året. Sett av 14. og 15. februar allerede nå! Mer informasjon og invitasjon kommer i posten i januar.

ER DU GLAD I Å SYNGE ?

Vi samler mange barn og synger noen kjente julesanger under **"BARNAS JULEGUDSTJENSTE"** julaften kl. 14.00. Ta med venner og møt opp i menighetssalen (rommet bak kirkerommet) kl. 13.45 på julaften. Du får mer informasjon på en øvelse **tirsdag 16. desember kl. 17.00**. Ingen påmelding! Bare kom!

FASTE AKTIVITETER FOR BARN OG UNGDOMMER I ÅSSIDEN MENIGHET

Mor & Barn	fra 0 år	ons kl. 10.30–13.30
Barnehagen	2–6 år	man–fre kl. 07.00–16.00
Søndagsskolen	4–10 år	søn kl. 11.00
Minigospel	2–8 år	tirs kl. 17.00–17.45
Maxigospel	9–12 år	tirs kl. 18.00–19.00
Drammen Ten Sing	13–18 år	man kl. 18.00–20.00
Ungdomsklubben Grotta	13–18 år	fre kl. 19.00–22.00
Speiderne:		
Oppdagere	2.–3. klasse	man kl. 17.30–19.00
Stifinnere	4.–6. klasse	ons kl. 18.00–20.00
Vandrerer	7.–8. klasse	annenhver ons kl. 18.00–20.00
Familiespeiding		en lørdag i måneden

Søndagsskolen Noahs Ark

De aller fleste søndager i året, mens det er gudstjeneste i kirken, er det samtidig søndagsskole i ungdomssalen. Etter gudstjenesten møtes vi alle i menighetssalen til kirkekaffe.

Barn på Åssiden oppfordres til å ta en tur – kanskje det er noe nettopp for deg? Velkomne er alle, barn og foreldre, til flott og positivt samvær i vår kirke.

STØRST AV ALT
BARN OG UNGE I DEN NORSE KIRKE

LysVåken – adventsnatt i kirken

En litt trøtt, men veldig fornøyd gjeng med 11-åringer pakker sakene sine og sier takk for nå. De har vært med å feire kirkeårets nyttårsaften. De var nok spente da de kom til kirken lørdag ettermiddag. De skulle leke, lære og overnatte i kirken. Spennende, og helt nytt. Ingen hadde noen gang vært med på det disse 11-åringene skulle få være med på dette døgnet i kirken. Det var nok også litt spenning å spore hos lederne som var med dette døgnet. Men opplegget var nøye tenkt gjennom, så arbeidsoppgavene og tidsskjema skulle være greit å forholde seg til.

LysVåken – adventsnatt i kirken feires i de fleste av landets kirker for første gang nå i år. Det betyr ikke at 11-åringer over hele landet skulle være lys våkne hele natta, men det handler om å være lys våken overfor det som skjer i oss og rundt oss. Det handler om å være lys våken overfor Gud, hverandre og oss selv.

Det begynte for 11-åringene på Åssiden på lørdag med registrering og utdeling av navnskilt. Så var det "navnlek" for å bli mer kjent med hverandre, før LysVåken løfte ble avlagt, og alle tok på seg LysVåken t-skjortene. Løfte gikk ut på at vi måtte love å passe på at de rundt oss hadde det bra. Etter dette ble det "jobbing" i et aktivitetshefte med tema nattverd. De skulle jo også lære litt denne helgen, men uten mat og drikke... Så når side 3 i heftet var fargelagt og fint var det brødmåltid.

Med mat i magen og nye krefter skulle søndagens gudstjeneste planlegges. De ble delt inn i grupper som arbeidet med forskjellige deler av gudstjenesten. Noen pyntet lys og lagde pynt til kirkerommet, noen forberedte preken sammen med presten, noen skrev forbønn, noen øvde på dåpspåminnelsen som skulle leses opp og noen laget nattverdrød og vin (druesaft).

Det ble mye lek og moro utover kvelden også, både planlagte ting og leker 11-åringene selv tok initiativ til. Men "mat ska'rem ha" og maten smaker best når en er med på å forberede det, så i en lekepause ble Taco- middag forberedt og fortært.

Ca. kl.23.00 startet det som for mange skulle bli kveldens høydepunkt. Alle skulle legge seg i soveposene sine i et ganske mørkt kirkerom hvor de fikk høre historien om Samuel som sov i tempelet. Så tok de på seg uteklær, gikk ut å sendte opp "nyttårsballonger" før de igjen gikk inn i kirken, la seg under "stjernehimmlen" som var tent, og fikk to fine nattasanger sunget for seg. Trøtte fornøyde barn sovnet raskt mett av inntrykk de hadde fått i løpet av denne ettermiddagen og kvelden.

Søndag våknet de en etter en og kom ut i menighetssalen, og etter å ha vasket det meste av søvnen ut av øynene, var det frokost i kirkestua. Siste finpuss og gjennomgang av det som skulle skje i Gudstjenesten fikk de tid til, før de stilte opp til inngangsprosesjon. Kirkeklokkene stilnet og Gudstjenesten kunne starte. Nå skulle de vise foreldre og resten av menigheten hva de hadde lært og forberedt. En flott gudstjeneste ble det,

Mini- og Maxigospel

Tirsdag 6. januar 2009 starter vi opp våre barnekor igjen etter juleferien.
MINIGOSPEL (2–8 år) kl. 17.00–17.45
og MAXIGOSPEL (9–12 år) kl. 18.00–19.00.

Velkommen til nye og gamle medlemmer!

(Bilder: Familiegudstjeneste og dåpsjubileum sept 2008-06 og Familiegudstjeneste og dåpsjubileum sept 2008-07)

og vi som har vært så heldige å få være med som ledere denne helgen vil bare takke 11-åringene for en kjempe helg og foreldre for at vi fikk "låne" deres håpefulle.

NÅR VI MINNES VÅR DÅP

Søndag 14. september feiret vi 10 års dåpsjubileum i Åssiden kirke. Det var første gang vi arrangerte dette, og etter hvert så håper vi det blir en fast ordning hvor vi årlig inviterer 10 åringene. Det ble en fin gudstjeneste for menigheten, med mange barn i kirken. 10 åringene kom inn i prosesjon med hver sitt lys som de hadde pyntet på forhånd. (Bilde: Familiegudstjeneste og dåpsjubileum sept 2008-04) Underveis fikk de overrakt et Ny testamente hver, og både Minigospel og Maxigospel sang. To små barn ble døpt under gudstjenesten – den beste måte å minnes vår egen dåp på. Det hele ble avsluttet med en ekstra god kirkekaffe hvor små og store koste seg sammen.

Det var svært lenge siden...

Det var svært lenge siden. Ja, selv var jeg ikke født, men den hendelsen vi feirer i dag var så stor, at ikke bare barn, men også voksne blir fortalt den hver eneste jul. Tenk på det! Om og om igjen! Tenk, deres bestemor hørte om hendelsen alt mens hun var liten jente. Og hennes bestemor ble helt sikkert fortalt den også.

Det var i en landsby langt borte. En mann som het Josef hadde tatt med seg sin kone som var med barn, til akkurat denne landsbyen, som het Betlehem.

I landsbyen var det ikke husrom, så mange reisende var kommet dit. Josef så med bekymring på sin kone. Barnet kunne komme når som helst nå, og det regnet og blåste. Han banket på port etter port, men ingen ville slippe ham inn. Fortvilet så han at han hadde nådd det siste huset i landsbyen, og hadde han vært alene, ville han gitt seg nå, men et blikk på konen Maria ga ham nye krefter. Han slo og hamret på døren, og ropte om hjelp. Han ville ikke gi seg nå som konen var ved å føde. "Min kone føder! Gi oss ly!", ropte Josef med høy røst. Innenfra kom et sorgfullt svar: "Vi har ikke plass, min herre!" "Jeg forstår det! Men la i det minste min kone få ligge tørt i Deres stall! Bare så barnet kan leve! Man vil i alle tider være Dem evig takknemlig for det!" Josef var fortvilet, han visste ikke hva han skulle gjøre, og stallen var nå for ham bedre enn et palass. Husverten var og fortvilet for å måtte avvise dette paret, og da Josef nevnte stallen, ble han så glad, at han med en gang viste dem veien.

I stallen var det lunt, og varmen gikk ut fra dyrene. Josef og Maria fikk snart varmen i seg, og det var godt, for nå ble barnet født. Det var en gutt, og i det samme han slo opp øynene strømmet det varmt lys fra alle kanter. Det var Guds egne engler som ville se til at alt sto bra til med gutten. De smilte og tok til å spille, for bekymringen hadde vært unødvendig. Der i stallen satt Jomfru Maria og stelte sin eneste sønn.

Hun var så hengiven at hun først ikke merket alle som strømmet til med gaver. Nå var alle stille for man merket at dette var et spesielt barn. Ja, man forsto at det var Guds sønn, uten at noen fortalte det. Mange knelte ned, og mange la frem gaver. Forstyrre Maria turde de ikke, men gikk stille ut for å slippe andre frem til barnet. Jeg vet

ikke en gang om hun la merke til de flotte kongene som kom innom. Men det gjorde Josef, han sperret øynene opp og hev etter pusten. Ja, han var jo en tømmermann og var slett ikke vant til slike flotte karer. Han så på dem og fikk stammet frem en hilsen. Og på en klosset høflig måte viste han dem barnet som de allerede en stund hadde ligget på kne foran. Josef var stolt! Stolt over Maria! Og stolt over den lille gutten han skulle ha i sin varetekt, til tross for at det ikke var hans sønn. Han så

mot gluggen i taket, og takket Gud for oppgaven som var gitt ham. Han skulle ta vare på selveste Guds sønn! Kongene sa ikke stort, de takket bare Gud for det store under at han ble menneske. Forsiktig la de ned sine gaver, som andre besøkende hadde gjort før dem. Gull, røkelse og myrra. Så gikk de stille ut, så andre kunne slippe til.

Inn kom noen hyrder, de hadde vært ute på markene og sett etter sauene sine da noen engler hadde bedt dem gå inn i landsbyen. De gjorde som englene sa, og der fant de det lille barnet i krybben. Hyrdene var like stille og forsiktige som alle de andre som hadde vært innom. Det var bare den minste hyrden som ikke kunne forstå det med å være så stille. Han var syv år, akkurat gammel nok til å være med på markene. Mens de andre knelte ned, listet han seg forsiktig bort til Maria. Først merket hun ham ikke, og det gjorde ham

litt sørgmodig. "Du!", sa han og prikket henne i ryggen mens han blunket vilt med øynene. "Du!" Hun snudde seg og smilte, og da ble den lille hyrden skrekkelig glad. Han følte seg mye tøffere, og tok mot til seg og spurte høyt: "Hva skal barnet hete?" "Hysj!", sa det rundt omkring i rommet. Men de voksne kunne ikke annet enn å være litt nysgjerrige, de også, og så spørrende på Maria. "Jesus", sa hun til den lille hyrden, "Jesus, Guds sønn". Den lille hyrden nikket alvorlig. Han bøyd seg ned for barnet og la fremfor det eneste han hadde i hele verden, et ørlite lam. Han vred litt på seg og svelget en stor klump han hadde i halsen, for dette lammet var han så enormt glad i. Sørgmodig så han på Maria, som nikket bekræftende. Han hadde jo gjort det rette, men han visste ikke hvorfor. Ja, for hva hadde denne lille gutten egentlig med ham å gjøre? Han kjente ham jo ikke! Den lille hyrden trakk seg litt tilbake. Han ville jo helst ikke at Maria skulle se ham gråte. Og det måtte han så enormt. Etter å ha klatret over knelende mennesker, fant han til sist en ledig krok, bak eselet. Den lille hyrden gråt og gråt, men bare stille så han ikke skulle forstyrre bønner.

"Hei! Hva griner du for? Har du ikke oppfatta at det er en gledens dag, eller?" Den lille hyrden kvapp til, ja, for egentlig var det ikke plass til flere enn ham der bak eselet. Du'a meg! Der satt det virkelig en til. En bitte liten engel! Hyrden så forundret på engelen at den ble rent rød. "Du forstår", sa den litt unnskylde, "jeg ble så sliten av all synginga. Vi har øvd i flere uker for denne hendelsen." Engelen så ned. Han var enda så ung, og hadde ikke kreftene til de store englene. "Det er greit", sa den lille hyrden. Engelen strålte opp, men kom med ett på at den satt fremfor en som var trist og lei. Han så på hyrden og spurte igjen hvorfor han gråt. "Kan du holde en hemmelighet?", hyrden så spent på engelen, som nikket alvorlig. Hyrden tok sats og svelget enda en klump: "Se deg rundt!" Engelen så seg rundt, men kunne ikke se *Fortsettelse neste side*

Gud i Drammen

Fredag 7.11 til lørdag 8.11 var ansatte og medlemmer av menighetsråd og fellestråd i Den norske kirke i Drammen samlet til konferanse på Bolkesjø hotell. Dette var en oppfølging av tilsvarende arrangement i 2006. Otto Hauglin hadde også denne gangen hovedansvaret for gjennomføringen.

Konferansens tema var:

GUD I DRAMMEN

Kirkens nærvær, tilgjengelighet og tjenester

Målet for konferansen var formulert slik:

Å oppleve utfordringer - Bli inspirert - Få idéer - Se konkrete oppgaver.

Konferansen ble innledet med visning av en nylaget film med tittel **Møteplass for Gud og hvermannsen**. Deltakerne ble så plassert i grupper sammensatt på tvers av menighetene. Fredag

Fortsettelse fra side 10

noe rart. Han var jo en engel, og der han kom fra var det vanlig å knele stille foran Gud. Selv hadde han alltid visst at Gud ville bli en baby. Ja, ikke det at han forsto den lysten, men det var da like greit å knele her som der: "Men ser du ikke?", sa hyrden. "Tja", svarte engelen litt spørrende, "hva da?" Den lille hyrden var oppgitt, men fortsatte: "Her kommer alle inn, kneler ned, og så går de ut igjen!" "Ja", svarte engelen og klarte ikke helt å følge tankerekken. Den lille hyrden satte seg litt nærmere engelen og hvisket: "Jeg kan ikke gå!" "Åh, stakkar, er du lam?" hvisket engelen igjen. "Nei, nei, ikke sånn. Det er bare det at jeg er blitt så glad i det lille barnet, og kan ikke gå fra det!" Det forsto engelen alt om, selv hadde tanken aldri slått ham. Tenk å forlate selveste Gud. Nei, han ble helt redd bare ved tanken, og følte plutselig så enormt for å være sammen med de andre englene. Skremt flakset han opp på taket og sang av all makt. Idet den lille hyrden så engelen forsvinne, hørte han: "Snakk med Maria, hun vet råd".

"Er det deg igjen!", sa Maria med et smil idet

Ansatte og folkevalgte i Den norske kirke i Drammen var samlet til konferanse på Bolkesjø hotell fra 7.11 til 8.11.08. Konferansens overskrift var: Gud i Drammen.

skulle gruppene foreta en vurdering utfordringer for kirken i Drammen. Lørdag ble svarene presentert og man fikk kommentarer fra et panel som bestod av menighetsrådsmedlemmer og ansatte. Dessuten var **Dankert**

Freilem hyret inn som utfordrer og en som kunne se kirken på litt avstand. Det ble også tid til innlegg fra andre i salen. Mange gode idéer og ønsker ble presentert. Dankert Freilem sørget for å få opp temperaturen med sine innlegg. Han etterlyste bl.a. mer synlighet og tydelighet fra Den norske kirke i i media og ellers i byen. Freilems tanker var helt sikkert nyttig å ta med seg for deltakerne. Lørdag var det også satt av tid til gruppearbeid med deltakelse av stab og menighetsråd i hver menighet. Drammen Kirkelige Fellesråd og dets administrasjon hadde egne grupper.

Konferansen ga deltakerne anledning til å bli bedre kjent og til å utveksle idéer og erfaringer. Det sosiale aspekt skal ikke undervurderes. Lørdag ettermiddag returnerte deltakerne så til Drammen. Mange inspirert, noen provosert og

noen kanskje med ønske om å prioritere litt annerledes i arbeidet.

GAVEBUTIKKEN I MJØNDALEN SENTRUM

Festklær til alle anledninger!

Norge har lange tradisjoner innen folkedrakt - en tradisjon som er både fargerik og klassisk.

Folkedrakter i tradisjonen fra mange lag og kombinasjoner.

KIDS OF NORWAY
Festklær til barn i alle aldre

HULDREDRAKT

Når du er ute etter det helt spesielle til Asvo Butikkens Hjemsteden er naturlig valg.

Asvo Butikken Verdt et besøk ✓

Stasjonsgata 1, Mjøndalen. Tlf. 52 23 05 80. Åpent: Hverdager 9.30-17. Lørdag 9.30-14.

den lille hyrden banet seg vei. Han bukket spent og sa forsiktig frem sitt ærend: "Jeg må bli hos dere", han så ned, for det var jo litt flaut dette her, å elske en baby. "Jeg forstår ikke hvorfor, men jeg kan bare ikke gå fra barnet." Han begynte å gråte igjen, men følte seg trygg nå som han hadde fått sagt det. Maria smilte og så på ham. "Du kan nok ikke bli her", sa hun, "men gå du ut igjen på markene og pass sauene. En dag kommer min sønn forbi, og da er dere begge så gamle at du kan følge ham".

Hyrden bøyde seg dypt først for Maria, så for barnet. Et ørlite øyeblikk møtte han barnets blikk, og hele han ble fylt med en enorm varme. Han hørte englenes sang der han gikk mot markene. Lykkelig, og uten selv å merke det sang han med:

Englene sang den
Først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød:
Fred over jorden,
menneske, fryd deg!
Oss er en evig frelser født!

Ny prost utnevnt

Øystein Magelssen (42)
er i statsråd i dag utnevnt til
prost i Drammen prosti.

Magelssen avla teologisk embets- eksamen våren 1994 og praktisk- teologisk eksamen høsten 1994. I 1994 var han kretssekretær i Norges KFUK-KFUM Asker og Bærum krets. Fra 1995 til 1999 var han kapellan i Ål prestegjeld. Fra 2001 til 2004 var han områdeleder i Øvre Buskerud, NMS. Fra 1999 til juni 2008 var han prost i Hallingdal prosti. Han er nå vikarprest i Hallingdal prosti.

John is back!

Som tidligere omtalt har John tilbrakt noen uker ved Cambridge universitet i England. Han ble jo tildelt et såkalt visiting fellowship ved den ærverdige læringsanstalten, noe som er en stor ære for enhver som måtte få en slik invitasjon.

Det må ha vært utrolig spennende for vår kunnskapsrike kantor å være del av et så tradisjonsrikt og kompetent miljø som Cambridge står for. Sikkert en kontrast på mange måter til livet som organist i Åssiden menighet.

Vi lar John fortelle litt om hans tid som gjesteforsker ved universitetet:

Julen er kommet til Cambridge. Butikkene og gatene er pyntet med tiltrekkende dekorasjoner og lys, og når det begynner å mørkne mot kvelden, er hele byen festkledd. Innenfor collegets murer merker man ikke så mye til den festlige sesongen

utenfor. Men det er andre ting som tyder på at noe er på gang. Fellowene gleder seg til den siste undervisningsdag. Kapellets kor har holdt sin gudstjeneste med advent-carols, og nå forbereder sangene seg til "carols by candlelight" i kapellet om kvelden den siste torsdag i semesteret. Kjøkkenet stab kjøper inn varer til den siste formelle kveldsmiddag, og studentene puster lettere ut og begynner å samle sakene sine til hjemreise. Det er akkurat det jeg gjør for øyeblikket - og lurert på om Ryanair kommer til å oppdage at bagasjen min veier mer enn de tillatte 15 kilo . . .

For meg har dette semester vært uforglemme-

lig spennende og nyttig. Min forskningsoppgave er ferdigskrevet og sendt av garde til redaktørene. Jeg har fått en hel masse nye venner, og nå holder jeg på med å hilse dem farvel. Det er rart å tenke at det kan bli lenge før jeg treffer noen av dem igjen, så godt er jeg blitt tatt imot, og så lett var det å føle meg hjemme blant dem. Men det hører et besøk til at en eller annen gang må det ta slutt. Nå gjelder det å se på dette ikke bare som en avslutning, men også som en ny begynnelse. Jeg gleder meg til å komme hjem, til å være blant mine "egne" - både hjemme, i kirken og på Åssiden forøvrig. For én ting har jeg fått bekreftet: at enn så godt jeg har hatt det i Cambridge, ligger hjertet mitt og hjemmet mitt i Åssiden menighet.

Josef og Maria reiste fra Nasaret, de vise menn dro av garde fra Østen, og hyrdene forlatte sine sauer på markene. De fulgte hver sitt kall og reiste inn til Betlehem. Der fikk de se og tilbe et lite barn som er verdens Frelser. Så vendte de tilbake mye rikere enn da de kom. Jeg også har reist til en slags "Betlehem". Jeg har fått anledning til å følge mitt kall, jeg har bøyd mitt kne ved kunnskapens alter, jeg har drukket av vennskapets kildevann. Og nå vender jeg også tilbake - rikere i sinn, kanskje litt klokere i hodet, men fremfor alt: glad. Jeg gleder meg til å feire jul sammen med dere.

Med varme hilsener
John

Julemessa 2008

Så kom dagen igjen, da Åssia liksom markerer starten på juletiden. Den årvisse julemessa i kjerka gikk av stabelen 22. november, i strålende høstvær. Igjen hadde ildsjelene lagt ned et stort arbeide for å presentere en flott julemesse i år også. Man blir full av beundring for den dugnadsinnsatsen som anskueliggjøres når messa åpner kl 10 på formiddagen. Hvor mange timer ligger det bak et slikt arrangement, i form av produksjon av gevinster, planlegging, rigging og alle de detaljene som skal på plass? Det er intet mindre enn imponerende.

Da må det være utrolig deilig for disse arbeidsmaurene å se den oppslutning som blir messa til del. Alle de smilende menneskene som fyller lokalene hele dagen, som koser seg i kafeteriaen på eldresenteret mens de lytter til barnestemmer som

synger som små engler. Folket slår av en prat med kjente, beundrer håndverk, kjøper kaker og tar lodd, besøker bruktmarkedet og hva det nå måtte være. Det er bare så usannsynlig hyggelig midt oppe i den forretningsmessige siden med messen. For den er jo der. Messen genererer penger til aktivitetene våre, for det er jo slikt at lite eller intet er gratis.

Når det er sagt, tar vi av oss hatten for den oferviljen Åssidens befolkning viser når det gjelder virksomheten vi driver. Åssiden menighet er en velsignet, utrolig heldig og en takknemlig menighet. Julemessa er således en anskueliggjøring av den store oppslutningen vi føler at Åssiden kirke og også eldresenteret har i bydelen. Ikke rart vi blir så glad i menneskene her og føler oss privilegerte

som har jobben vår her i Åkerveien.

Jeg vil tro at det er noen slitne mennesker rundt omkring når det hele er over. Men du verden så moro det er likevel! Hva er vel bedre enn at huset bobler av liv og det lukter nytraktet kaffe?

Det er absolutt på sin plass med en takk til drivkreftene bak messa, men sannelig også en hjertelig takk til alle de som fant veien til julemessa i år igjen og bidro til at vi kan opprettholde arbeidet vårt slik vi ønsker det. Takk skal dere ha, alle sammen!

Så kan sliterne lene seg fornøyd tilbake når det omsider blir kveld og glede seg til å våkne søndag morgen så stive og støle som en stokk.

Vel blåst, alle messedeltagere!

Bønnesvaret

Det hendte i de dager jeg lå på Rikshospitalet med beskjed om at jeg hadde bare ca. 3 uker igjen å leve hvis ikke legene gjorde noe. Det var bare det at legene ikke torde å gjøre noe. Jeg hadde hatt kreft i ØNH-området 11 år tidligere og fått en livsdose strålebehandling for den sykdommen. Det å skjære i strålebehandlet vev det er noe legene kvier seg for. Dessuten lå store deler av min nye svulst inntil hjernehinnen, og man visste ikke i hvor stor grad den hadde festet seg til hjernehinnen. Det å få beskjed om at du kanskje har kun 3 uker igjen å leve er ikke noe du umiddelbart tar innover deg. Men en torsdag morgen gikk det opp for meg. Reaksjonen var at jeg ikke klarte å ta til meg mat, den kom opp igjen, og jeg gråt. Jeg gråt og gråt, hele den formiddagen. Heldigvis var min kone der, hun bodde på mitt enerom hele tiden jeg lå på Rikshospitalet og var en uerstattelig støtte for meg gjennom den tiden.

Tidlig på ettermiddagen begynner jeg så å få hodepine. En aldeles forferdelig hodepine, verre enn jeg noengang har hatt. Pleierne lurte på om det er svulsten som har trengt gjennom hjernehinnen og at det er den fatale hjernehinnebetennelsen som har startet. Lege blir tilkalt. Den kvinnelige

legen undersøker meg, men finner ikke de typiske hjernehinnebetennelsesymptomene. Hun står og lurte litt, og spør så om jeg har vært plaget med migrene før. Jeg bekrefter at etter jeg ble påkjørt i 7-års alder var jeg plaget med migrene i hele oppveksten. Legen mener at det kanskje kan være et migreaneanfall etter alle gråtetoktene på formiddagen og foreskriver migrenemedisin. Etter en ½.time begynner hodepinen å slippe og vi kan konstantere at det var et migreaneanfall. Min kone er selvfølgelig svært lettet og går ut for å få litt frikst luft og kanskje en prat med en eller annen. Jeg blir liggende alene på rommet.

Da er det jeg virkelig begynner å tenke. Du Jon Borgersen, nærmere døden enn dette kommer du ikke, nå er du så langt nede du kan komme, helt på bunnen.. Skal du noen gang begynne å be, så er tiden inne nå. Og du har ingenting å tape, men alt å vinne.

Så der nede på bunnen var det et tynt lag med barnetro som fikk meg til å folde mine hender og begynne å be. Min kone kommer tilbake, jeg forteller at jeg har begynt å be og hun ber sammen med meg resten av dagen og kvelden.

Dagen etter, fredagen, slår vi på TV'en, vi aner ikke hvilken kanal den står på. Kanalen som kommer opp er en kanal hvor det er en kar som snakker om hvordan Jesus kan hjelpe deg i hverdagen. Tilfeldig? Min kone og jeg tar det som et godt tegn og fortsetter å be.

Lørdagen får jeg besøk av min mor og far. De er av den gamle sorten som gjør rent huset til helgen på fredag. Mine foreldre innredet et rom til meg i kjelleren som jeg brukte mye i ungdomsårene. De kan fortelle at mens min far holdt på å støvsuge i kjelleren, enten var det i rommet mitt eller rett utenfor, så hører han plutselig en stemme som sier til ham: Dette skal gå bra, Odd, dette skal

gå bra. Dette var sterk kost for meg. Her begynner jeg altså å be på torsdag ettermiddag og får svar på min bønn allerede lørdagen etter. Det holdt for meg. Etter denne dagen har jeg sett på meg selv som troende.

Jeg er ikke sikker på om det var før eller etter denne lørdagen en av legene bestemte seg for å gå inn for å se om det var noe han kunne gjøre med min svulst, men det var ihvertfall etter torsdagen jeg begynte å be. Før operasjonen fikk jeg beskjed at hvis han kunne gjøre noe, så fortsatte han, da ville operasjonen ta lang tid. Hvis det ikke var noe å gjøre så bare sydde han meg sammen igjen. Jeg ble operert onsdag 13. september og det var svært ubehagelig å våkne etter den operasjonen og ikke vite noe. Hadde han holdt på lenge eller ikke? Men meldingen min far fikk stemte, legen hadde holdt på i 5½-time.

Jeg lovet vår Herre at jeg skulle fortelle denne historien. Nå er det gjort. Takk for at jeg fikk lov til det.

Epilog, dåpens gave:

Høsten 2008 skulle vi feire min mors 80-årsdag og jeg holder på med sølvpudding. Så ser jeg at det er min egen dåpsskål, en sølvkopp, jeg holder på med. Inngravert dato er 7/9, og jeg begynner å tenke. Jeg ble operert onsdag 13/9. Det betyr at torsdagen før var 7/9. Var det den torsdagen jeg begynte å be? Jeg sjekker journalutskriften jeg har og finner der at det var torsdag 7/9 jeg gråt, fikk hodepine og begynte å be. Altså på dagen 42 år etter at jeg ble døpt. Tilfeldig vil kanskje du si? Jeg tror ikke det.

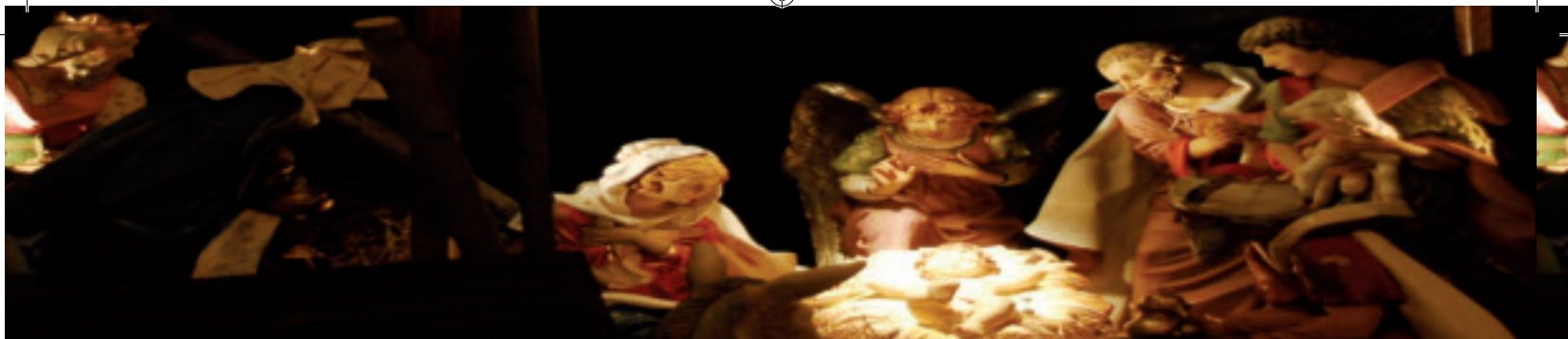
Jon Borgersen

Jon Borgersen

LIGO-STUA
TOPPSCORERN PÅ MAT
TEL: 32 20 23 80 Fax: 32 20 23 81
KAFETERIA CATERING DELIKATESSE

Behandler sammenhenger til blant annet bekkenløsning, muskel-, ledd-, rygg- og nakkeplager.
DRAMMEN OSTEOPATI
osteopat 20c., M.A.S.
Ingunn Bache Wennberg
71 32 89 71 00
www.drammenosteopati.no

NORMANN BILVERKSTED AS
• EU-kontroll • Service • AC service
• Reparasjoner • Støtdempere • Clutch
• Bremseser • Bilutleie
Vi utfører service og reparasjoner etter bilprodusentenes krav og bruker reservedeler med originalkvalitet.
Alle bilmerker - alle årsmodeller
Ing. Rybergsgt 99, Drammen
verksted@normannbilverksted.no
Tel: 32 82 18 01
Sjekk Punkt BILVERKSTED
Statens vegvesen
Velkommen til oss!

Døpte

Theo Marcellius-Lie
Helena Thoen Vedå
Leah Iselin Kristoffersen
Kevin Høimyr Finsrud
Isabell Reipen
Sindre Enger Skaugen
Aleksander Bader Kalstad
Jonas Siewers-Nilsen
Christoffer Vråle Rønning
Felicja Larsson Jakobsen
Philip André Skjelsbæk
Philip André Skjelsbæk
Mathilda Høien
Sara Christiansen Rasmussen
Didrik Bank
Mathias André Andersen
Elias Båtevik Nordahl
Andreas Bullen
Nicklas Alexander Johannessen

Vigde

Pia Katrine Ruud Schultz og Ronny
Olangen Simonsen
Anniken Stensrud og Bjørn Østbye
Cathrine Vågnes og Simen Grosvold
Ann-Karin Andersen og Eivind Leidulf
Skjellstad

Døde

Ruth Wærnersen
Vidar Gudmund Holst
Anna Cornelia Wilhelmina Fredrika
Hansen
Johnny Trygve Brennsæter
Rune Kvalheim
Inge Eilif Christoffersen
Lars Erik Ruud
Marie Amundsen

Astrid Elvira Simensen
Oddveig Berta Pedersen
Johnny Ove Wæhle
Oddmund Arvid Granerud
Jorun Flatlie
Yvonne Terese Bentzen
Hjørdis Moen
Per Thorrud
Ruth Fure Folmo
Ola Knudsen Bakken
Gunnar Knudsen
Ingrid Olaussen
Erling Trygve Halleby
Gabrielle Bjerknes
Else Mary Hansen
Synnøve Marie Steinmoen
Auen Askerud
Arvid Oscar Fluglerud
Per Roggenbihl

**Søndagsåpent
hele året**

**Ditt lokale
hagesenter
kan tilby stort
utvalg i :**

- Juleblomster
- Flotte grupper
- Julepynt
- Buketter
- Ved
- Silkeblomster

Markens Grøde Åssiden AS
Ing. Rybergsgt 93, 3024 Drammen,
Tlf 33802280

Åpningstider
Man - fre 10 - 20
Lør 10 - 16
Søn 12 - 16

**OASEN
Hageland**
www.oasenhageland.no

Kirkekalenderen

Nr. 4 – 2008

Julaften 24. desember

Kl. 11.00 Julegudstjeneste på Landfalløya Bo- og Servicesenter, v/ Jon Jørgensen og Randi Myhra.

Kl. 11.00 Julegudstjeneste på Saniteten Bo- og Servicesenter, v/ Dag Kaspersen og John Smith.

Kl. 14.00 Julaften med barna i Åssiden kirke. Gudstjeneste med Barnekor fra Åssiden, Dag Kaspersen og John Smith.

Kl. 16.00 Julaftens gudstjeneste, v/ Jon Jørgensen og John Smith. Fiolinmusikk ved Christiane E. Dahl.

Juledagen 25. desember

Kl. 11.00 i Åssiden kirke.

Høytidsgudstjeneste med dåp og nattverd, v/ Dag Kaspersen og John Smith. Trine Mathiesen synger. Skyss til kirken, ring 32 23 50 70 fra kl. 10.00. Kirkekafe i menighetssalen etter gudstjenesten.

2. juledag 26. desember

kl. 11.00 i Åssiden kirke. Høymesse med nattverd, v/ Jon Jørgensen og John Smith. Kirkekafe etter gudstjenesten.

Lørdag 27. desember

Kl. 16.00 God gammeldags juletefest for små og store i Menighetssalen. Gang rundt juletreet, julesanger, Minigospel og Maxigospel synger, andakt, utlodning kaffe og kaker.

Søndag etter jul 28. desember

kl. 11.00 Høymesse med dåp i Åssiden kirke, v/ Jon Jørgensen og John Smith. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstjenesten.

Nyttårsdag 1. januar 2009

kl. 11.00 Høymesse med nattverd i Åssiden kirke, v/ Dag Kaspersen og John Smith. Kirkekafe etter gudstjenesten.

Søndag 4. januar - Kristi Åpenbaringsdag

Kl. 11.00 Høymesse med dåp i Åssiden Kirke v/Jon Jørgensen og vikarorg. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstjenesten.

Søndag 11. januar - Første søndag etter Kristi åpenbaringsdag

Kl. 11.00 Høymesse med nattverd i Åssiden Kirke, v/ Dag Kaspersen og John Smith. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstj.

Søndag 18. januar – 2. søndag etter Kristi Åpenbaringsdag

Kl. 11.00 Høymesse med dåp i Åssiden Kirke, v/ Jon Jørgensen og John Smith. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstjenesten.

Søndag 25. januar – 3. søndag etter Kristi åpenbaringsdag

Kl. 11.00 Høymesse med nattverd i Åssiden Kirke v/ Dag Kaspersen og John Smith. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstj.

Søndag 1. februar – Misjonsuke i Åssiden Kirke

Kl. 11.00 Barnas misjonsdag – familiegudstjeneste med dåp v/ Jon Jørgensen og vikarorg. Søndagsskolen "Noas Ark" medvirker. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstj.

Søndag 8. februar – Såmannssøndagen

Kl. 11.00 Misjongsudstjeneste med nattverd i Åssiden Kirke, v/ Dag Kaspersen og besøk fra NMS. Kirkekafe i menighetssalen etter gudstjenesten.

Lørdag 14. februar – Aktivitetshelg for 6 åringer.

12.00-16.00 Alle 6 åringer som er medlemmer i Åssiden kirke er invitert til kirkehelg med enkel trosopplæring, leker og formiddagsmat i Menighetssalen.

Søndag 15. februar - Kristi forklarelsesdag

Kl. 11.00 Familiegudstjeneste med dåp i Åssiden kirke, v/ Jon Jørgensen og John Smith. 6 åringer får utdelt sin egen bok. Mini- og Maxigospel synger. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstjenesten.

Søndag 22. februar – Fastelavnssøndag

Kl. 11.00 Høymesse med nattverd i Åssiden Kirke, v/Dag Kaspersen og John Smith. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstj.

Onsdag 25. februar – Askeonsdag

Kl. 19.30 Skriftemåls gudstjeneste i Åssiden Kirke, v/Jon Jørgensen og John Smith

Søndag 1. mars – Første søndag i faste

Kl. 11.00 Høymesse med dåp i Åssiden kirke, v/Jon Jørgensen og vikarorg. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstjenesten.

Søndag 8. mars – Andre søndag i faste

Kl. 11.00 Høymesse med nattverd i Åssiden kirke, v/Dag Kaspersen og John Smith. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstj.

Søndag 15. mars – Tredje søndag i faste

Kl. 11.00 Høymesse med dåp i Åssiden kirke, v/Jon Jørgensen og John Smith. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstjenesten.

Søndag 22. mars – Maria Budskapsdag

Kl. 11.00 Høymesse med nattverd i Åssiden kirke, v/Dag Kaspersen og John Smith. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstj.

Søndag 29. mars – Femte søndag i faste

Kl. 11.00 Ung Messe med nattverd i Åssiden kirke, v/Jon Jørgensen, Dag Kaspersen og vikarorg. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstjenesten.

Kl. 13.00 Fasteaksjon på Åssiden – bøssebærere samler inn gaver til Kirkens nødhjelp (møtested i Menighetssalen)

Kl. 18.00 Menighetens årsmøte i Menighetssalen; årsmelding, regnskap, lysbilledekavalkade fra menighetens liv i 2008.

Søndag 5. april – Palmesøndag

Kl. 11.00 Familiegudstjeneste med dåp i Åssiden kirke, v/Dag Kaspersen og John Smith. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstj.

Onsdag 8. april – Påskeforberedelse

Kl. 11.00 Gudstjeneste med nattverd på Saniteten Bo & Servicesenter, v/Dag Kaspersen og John Smith.

Torsdag 9. april – Skjærtorsdag

Kl. 09.00 Morgensang og Påskefrokost i Åssiden kirke, v/Dag Kaspersen, John Smith og mange frivillige medarbeidere. Kl. 19.00 Kveldsgudstjeneste med nattverd i Åssiden kirke, v/Dag Kaspersen og John Smith.

Fredag 10. april – Langfredag

Kl. 11.00 Pasjonsgudstjeneste i Åssiden kirke, v/Jon Jørgensen og John Smith. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15

Søndag 12. april – Første Påskedag

Kl. 11.00 Høytidsgudstjeneste med dåp og nattverd i Åssiden kirke, v/Jon Jørgensen og John Smith. Kirkeskyss: Ring 32 23 50 70 fra kl. 10-10.15. Kirkekafe etter gudstjenesten.

Mandag 13. april – Andre Påskedag

Kl. 11.00 Gudstjeneste med nattverd på Landfalløya Bo & Servicesenter, v/Jon Jørgensen og John Smith.

Åssiden menighetskontor

Åkerveien 2, 3024 Drammen

Kontortelefon: 32 23 50 70

Fax: 32 23 50 80

Kontortid: tirsdag-fredag 10.00-14.00

Menighetens hjemmeside:

e-post: assiden@drammen.kirken.no

www.drammen.kirken.no/assiden

Kirken i Drammen: 32 21 12 00

Barnehagen: 32 82 10 62

Eldresenteret: 32 80 99 90

Frisørsalong: 32 82 61 76

Fotpleie: 32 89 50 20

Sportskapellet på Tverken

Følg med i avisen for informasjon om planlagte gudstjenester.

Kirkeskyss:

Ring tlf. 32 23 50 70

søndag kl. 10.00-10.15

Sokneprest Dag Kaspersen

dagk@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 71

Tlf. privat: 32 82 33 48

Mobil: 971 63 813

Menighetsprest Jon Jørgensen

jorgensen@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 72

Tlf. privat: 32 89 04 64

Mobil: 924 63 645

Fung. kontorfullmektig Kirsten Nilsen

nilsen@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 70

Tlf. privat: 32 82 59 23

Mobil: 464 75 061

Renholder Arnhild Hansen

Tlf. jobb: 32 23 50 74

Tlf. privat: 32 82 48 78

Kantor John A. Smith

jsmith@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 75

Tlf. privat: 32 82 76 22

Mobil: 928 87 631

Kirketjener Tom Stefan Frączak

fraczak@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 70

Tlf. privat: 32 87 56 74

Mobil: 452 10 900

Kateket Kate Smith

ksmith@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 77

Tlf. privat: 32 82 76 22

Mobil: 452 81 639

Prosjektmedarbeider Per Arne Edland

edland@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 73

Diakon Eva Lise Slåtto

slaatto@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 76

Tlf. privat: 32 83 15 98

Mobil: 909 38 222

Diakoniarbeider Inger Simensen

ing-sim@frisurf.no

simensen@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 78

Tlf. privat: 32 82 06 56

Mobil: 911 17 732

Styrer barnehagen Tor Erik Fredriksen

fredriksen@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 82 10 62

Assistent barnehagen Nina Westheim

Tlf. jobb: 32 82 10 62

Tlf. privat: 32 82 68 33

Assistent barnehagen Helle Grimnes

Tlf. jobb: 32 82 10 62

Tlf. privat: 32 87 02 95

Leder Menighetsråd Kirsten Nilsen

nilsen@drammen.kirken.no

Tlf. jobb: 32 23 50 70

Tlf. privat: 32 82 59 23

Mobil: 464 75 061